

ZGODOVINSKI ZBORNIK.

PRILOGA LJUBLJANSKEMU ŠKOFIJSKEMU LISTU.

—••••• Izhaja v nedoločenih obrokih. •••••—

Leto 1908.

Ljubljana.

Številka 65.

Šematizem duhovnikov in duhovnij v ljubljanski nadškofiji l. 1788.

Priredil in priobčil Frančišek Pokorn.

(Dalje.)

2. Štanga.

Janez Klobučarič (Klobuzharitsch), lokalist, doma v črnomeljski župniji, star 34 let, je bil v mašnika posvečen dne 30. januarja 1789 na naslov, ki mu ga je dal Janez Skerlec na Hrvaškem pri Metliki. Mož je bil trdnega zdravja in zmožen ter dober govornik. Študiral je „humaniora“ in „filozofijo“ v Zagrebu, orientalske jezike in cerkveno zgodovino v Ljubljani, ostale bogoslovne vede pa v Gorici in jih je še izpopolnjeval s prebiranjem vednostih knjig. Služboval je kot nadštevilnik na Krki 3 mesece, kot subsidiarij pri Sv. Križu in na Mirni 3 leta in od l. 1788. kot lokalist v Štangi do l. 1823., ko stopi v pokoj in se preseli v Litijo, kjer sklene svoje življenje dne 2. novembra 1825. Bil je goreč duhovnik, rad je občeval s svojimi župljani, ki so ga radi imeli, živel je zgledno ter bil značajan mož.

II.

Dekanat: Na Vačah.

Župnije: I. Vače (Waatsch).

Jakob Zupančič (Suppantschitsch), župnik in dekan, doma v vasi Dobropolje v Podbrezjah, star 63 let, v mašnika posvečen na naslov gospostva „Kleinlagg“ pri Ihanu l. 1752. Zmožnosti in zdravja je bil srednjega, govornik pa dober. Šolske nauke je dovršil

v Celovcu, bogoslovje pa v Ljubljani. Služboval je v Višnji gori 1 leto, na Vačah 8 let, v Šentvidu pri Zatičini 11 let kot kaplan, od 24. aprila 1773 pa kot župnik vaški okrog 30 let.

Tomaz Stergar, kaplan, doma v „Wolzani“, star 43 let, je bil v mašnika posvečen na naslov v Rovtah l. 1773. Imel je lepe zmožnosti in krepke telesne moči ter bil dober govornik. Študiral je deloma na Štajerskem, deloma v Novem mestu, bogoslovje pa dovršil v Ljubljani ter isto še izpopolnjuje. Služboval je 4 leta v Žužemberku kot vikar, v Čemšeniku 3 leta, v Teharjih 3 leta kot kaplan, v Beli cerkvi 2 leti kot namestnik župnikov in kot administrator 1 leto in od l. 1787. pa na Vačah. Odtod pa pride kot vikar v Ambrus. Od l. 1800. pa je živel kot kuratni beneficiat v Žužemberku 10 let, potem pa pod Gabrom par let, na Krki v pokoju, kjer je umrl 15. marca l. 1820. — Bil je goreč in delaven duhovnik ter zglednega življenja, samo nekoliko preoster in nepotrpežljiv je bil z ljudmi, zato jim ni dopadel.

Jakob Urbančič, drugi kaplan, rojen v Žužemberku, star 35 let, je bil posvečen v mašnika na naslov žičkega (Saiz) samostana na Štajerskem l. 1776. Ni bil govornik, bil pa je trdnega zdravja in trdega značaja. Študiral je v Mariboru in bogoslovje je dovršil v Gradcu. Služboval je v Žalcu 2 leti, v Višnji gori 2 leti, v Žužemberku 3 1/2 leta, povsodi kot župnikov

vikar, na Vačah od l. 1787. kot kaplan. Odtod gre za lokalista na Sv. Goro do 1796; za ekspozita na Primskovo pri Kranju do 1799, bil kaplan v Kranju nekaj časa, potem pa župnikuje v Valti vasi pri Novem mestu 15 let. Bil je goreč, ponižen in potrpežljiv, pokoren duhovnik, ljudje so ga zelo radi imeli. Živel je sam zase, zgledno na vse strani. Umril je dne 1. maja 1815 v Valtivasi.

Jurij Židan (Shidan), beneficiat, rojen v Šmariji pod Ljubljano, star 60 let, je bil posvečen v mašnika l. 1755. na naslov gospostva Marenfels in Brezovic. Značaja je bil trdega, slaboten po telesu in tudi govornik ni bil. Svoje bogoslovne študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je v Dobrničah 3 leta kot župnikov vikar, na Vačah pa že od l. 1763. kot Issenhausenov beneficiat. Bil je skrben, ponižen, ubogljiv in zgleden duhovnik. Z duhovniki in olikanimi ljudmi je rad občeval, zato pa navadnemu ljudstvu ni bil pogodu. Umril je nad 70 let star.

Primož Brinovic, penzionist, doma z Vač, star 62 let, je bil v mašnika posvečen na naslov občine runske (Runae) l. 1751. Mož je bil krepkega telesa in dobrih lastnosti ter srednjegovorniških zmožnosti. Bogoslovne študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je 34 let kot kurat na Sv. Gori pri Vačah in 2 leti je župnikoval na Paki na Štajerskem. Od 15. junija 1787 pa je upokojen na Vačah. Občeval je rad s kmeti, a vendar ni bil priljubljen, ker se je rad prepiral. Imel je svoj prav. Umril je 75 let star ondi.

Jožef Mazzuchini, sacelan v graščini Kanderše, rojen „in Fanis Crevaliensis“, star 34 let, je bil v mašnika posvečen na naslov svojega patrimonija l. 1780. Bil je jako krepak človek trdega značaja. Bogoslovne študije je vse dovršil v Gorici. V dušnem pastirstvu ni deloval, marveč je živel kot hišni kaplan po graščinah. Živel je zgledno povsod. L. 1796. je bil subsidiarij na Mirni, l. 1805. beneficiat v Višnji gori, kjer je umrl dne 15. januarja 1808.

2. Čemšenik.

Frančišek Fargar, župnik, rojen v Kranju, star 40 let, je bil v mašnika posvečen na naslov predvorskega gospostva dne 29. avgusta 1771. Bil je izvrsten govornik, četudi je bil slabotnega telesa ter imel dobre zmožnosti. Svoje študije je dovršil vse v Ljubljani. Služboval je kot subsidiarij na lgu, „alumnus“ v Gornjem Gradu, duhovni pomočnik na lgu, spovednik ljubljanskih klaris, župnijski vikar v Rovtah, vsega skupaj 15 let, ko pride l. 1787. župnikovat v Čemšenik, kjer je ostal nad 13 let, ko pride za župnika in dekana v Dobropolje, kjer je umrl dne 22. decembra 1815. Bil

je goreč in povsod zelo priljubljen duhovnik, moder mož, ki je živel zelo pobožno in zgledno.

Matija Žnidaršič (Schnidertschitsch), kaplan, rojen v Kanalu, star 30 let, je bil posvečen v mašnika na naslov očetovega patrimonija dne 20. septembra 1783. Bil je čvrst in zdrav, dober govornik in lepih zmožnosti. Svoje študije je dovršil vse v Gorici. Služboval je par let na Krki, odkoder je prišel v Čemšenik kot kaplan in pozneje odtam na lg, kjer je ostal več let; potem pa je župnikoval v Škocijanu pri Turjaku, kjer je umrl dne 8. februarja 1806. Bil je goreč in zgleden duhovnik, povsod priljubljen, dober spovednik, previden mož.

3. Kolovrat.

Silvester Murè, župnik, Ločan, star 44 let, je bil v mašnika posvečen na naslov zatiškega gospostva, dispenciran glede nedoletnosti dne 27. februarja 1767. Bil je jako zmožen in izvrsten govornik, četudi je bil telesno slaboten. Šolske študije je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa na Dunaju. Služboval je prav pohvalno 2 leti v Železnikih, 9 let v Šmariji pod Ljubljano, 3 leta v Mengšu kot kaplan, ko ga dne 12. junija 1783 umeste župnikom v Kolovratu, kjer je blizu 20 let pastiroval. Odtam pride v Dobrunje, kjer ostavi svet 14. maja 1810. Bil je previden in ponižen duhovnik, živel je zgledno povsod, ljudje so ga radi imeli in spoštovali.

Gregor Staendler, kaplan, rojen v Nemškem Rovtu na Tolminskem, star 36 let, je bil v mašnika posvečen na naslov dveh ondotnih kmetov l. 1773. Bil je dober govornik, zmožen in zdrav človek ter učen duhovnik. Šolske nauke je dovršil v Celovcu, bogoslovje pa v Gradcu. Kaplanoval je v Tolminu 11 let, od 1787 pa v Kolovratu. L. 1793. je kaplanoval v Šentjurju pri Kranju, l. 1800. Preddvorom do 1804., ko se preseli na Primskovo pri Kranju, kjer je zelo bolehal in umrl ondi 26. marca 1814. Živel je kot samotarec prav zgledno, bil je jako ubogljiv in usmiljen; ljudstvo ga je rado imelo.

4. Zagorje.

Jernej Jenko, župnik, rojen na Godešiču škofjeloške mestne župnije, star 39 let, je bil v mašnika posvečen na naslov svojih sorodnikov kmetov v Žabnici l. 1775. Služboval je 6 let kot subsidiarij v Višnji gori, kot kaplan v Škocijanu pri Dobravi 7 let in od l. 1788. je župnikoval tu kakih 14 let, ko se je preselil v Čemšenik, kjer je umrl dne 13. januarja 1825. Slaboten po telesu je bil pa zmožen po duhu in dober pridigar. Bogoslovne študije je vse dovršil v Ljubljani. Bil je zgleden duhovnik.

Jožef Perdajs (Perdeiss), kaplan, doma tudi v Zagorju, star 38 let, je bil v mašnika posvečen l. 1781. na naslov gospostva „Gallenberg“. Bil je krepkega telesa in srednjih zmožnosti. Bogoslovje je dovršil v Gradcu. Služboval je kot subsidiarij v Trebnjem 6 let in zdaj 1 leto kaplanuje v svoji rojstni župniji. Obnašanja je lepega, življenja pa zglednega. Obiskuje rad bolnike, deluje uspešno.

Gregor Hočevvar, kurat, porojen na Zgornjem Berniku cerkljanske župnije, star 35 let, je bil v mašnika posvečen l. 1775. na naslov mekinskega gospostva. Bil je posebno izvrsten govornik, zmožen in zdrav človek. Bogoslovne študije je dovršil vse v Gorici. Služboval je na Krki 1 leto, na Primskovem 3 leta, pri Beli cerkvi 3 leta, povsod kot subsidiarij, nato je v Zagorju 4 leta kaplanoval in zdaj je kurat. Ljudje ga imajo radi, ker je priden in natančen v svoji službi, živi zgledno. Leta 1793. je v Radečah kaplanoval, l. 1796. v Zagorju, kjer je umrl dne 11. maja 1799.

Vikariati: 1. Št. Lambert.

Jakob Luštrek (Lustriek), župnijski vikar, Ločan, star 38 let, je bil v mašnika posvečen na naslov škofje-loških meščanov in kmetov l. 1773. Govornik ni bil, ker je jecljal; bil je trdega značaja. Svoje šolske in bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval pa je v Šentvidu pri Zatičini 1 leto, v Trebnjem 4 leta kot župnikov vikar. Na Vačah je kaplanoval 3 leta in 7 let je že tu vikar, kjer je tudi ostavil svet star čez 50 let. Bil je ponižen, potrpežljiv in zgleden duhovnik, a vendar ljudem ni povsem ugajal.

2. Trojana.

Tomaz Kovačič (Kouatschitsch), župnijski vikar, rojen v cesarski župniji Komen na Krasu dne 2. marca 1726. V mašnika je bil posvečen l. 1750. Bil je še zdrav, imel lepe zmožnosti, bil dober govornik. Nauke svoje je dovršil vse v Gorici. Kaplanoval je 1 leto v Dornbergu, bil lokalist v Pleškovici 3 leta, v Dulah 3 leta, kurat na Sv. Višarjah 2 leti, na Oljski gori 2 leti. Potem je kaplanoval v Šmariji na Štajerskem 4 leta, nato je 6 let župnikoval v komendski župniji v Polzeli. V Čemšeniku je služboval kot zgodnjik 3 leta in slednjič v Trojani že 14 let. Bil je goreč duhovnik, živel je zgledno, bil je samotarec, občeval ni mnogo, zato ni ugajal ljudem. Umrl je v pokoju v Dobropoljah dne 15. oktobra 1810.

Lokalije: 1. Sv. Gora.

Janez Grobeljšek, lokalist, doma na Vačah, star 43 let, je bil posvečen v mašnika na naslov

zatiškega gospostva l. 1769. Mož je bil krepak, dober govornik in lepih zmožnosti. Svoje nauke je dovršil vse v Ljubljani. Služboval je 1 leto na Krki, 3 leta v Trebnjem kot vikar župnikov; kaplanoval je pa v Škocijanu pri Dobravi 3 leta, na Raki 5 let in zdaj je na Sveti Gori pri M. B. kurat že 6 let. Bil je goreč, ponižen, krotak, dober, zgleden duhovnik, ljubil je samoto, ljudje so ga radi imeli in spoštovali.

2. Hotič.

P. Klemen Velikonja (Velicogna), lokalist, rojen v mestu Tolminu, star 38 let, je bil v mašnika posvečen l. 1774.; je „razfrančiškan“, slaboten po telesu, krepak po duhu in zelo dober govornik. Njegovo krstno ime je bilo Jožef. Šolske nauke je dovršil v Novem mestu, bogoslovje pa v samostanu. Služboval je 1 leto v Ljubljani kot nunski kaplan, v Šmartinu pod Šmarno goro 6 mesecev, v Gomilskem kot lokalist 10 mesecev in zdaj že 10 mesecev v Hotiču kot lokalist, kjer je ostal do l. 1812., ko se preseli na blejsko Dobravo do l. 1813. Od tedaj je živel zopet kot redovnik v Novem mestu, kjer je opravljal nekaj časa službo gimnazijskega profesorja. Umrl je l. 1819. — Poprej pa je deloval 10 let kot redovnik. Bil je goreč, pobožen, zgleden duhovnik. Ljudstvu ni ugajal ker je bil preveč samosvoj. Neodvisnost mu je bila zelo na srcu.

3. Sv. Planina.

Jakob Strekl, lokalist, porojen dne 1. maja 1752 v Pluski šentvidske župnije na Dolenjskem, star 36 let, je bil posvečen v mašnika na naslov Andreja Illovar iz Rokendorfa dne 12. junija l. 1778. — Bil je zmožen in krepak ter dober govornik. Šolske študije je dovršil v Novem mestu, bogoslovje pa v Ljubljani. Služboval je 1 leto na Krki, 1 leto v Mengšu, 2 leti na Prežganju, 2 leti v Zatičini, povsodi kot vikar župnikov; kaplanoval je v Teharjih, kjer je bil tudi administrator, 3 leta, župnikoval je v Zagorju 3 leta in zdaj je lokalist tu že 1 leto. Povsod je bil goreč in zgleden ter delaven duhovnik. L. 1793. je bil provizor v Šentjurju pri Šmariji, l. 1880. pa vikar na Prežganju, l. 1805. na Temenici do l. 1820., potem je bil beneficiat v Hrastju pri Kranju do l. 1830., naposled v pokoju v svojem rojstnem kraju, kjer je umrl dne 26. aprila 1832 kot zlatomašnik.

4. Sava.

Tukaj še ni bilo in ga ni duhovnika lokalista. Frančišek Zanello, sacelan v gospostvu Ponovič, doma v Paznu v Istri, star 50 let, je bil v mašnika posvečen na naslov bratovega patrimonija

I. 1768. Govornik ni bil, značaja trdega, po telesu je bil čvrst. Izšolal se je v Trstu. Služboval v pastirstvu ni nikjer, ampak je živel kot hišni duhovnik po graščinah. Bil je pobožen in ponižen duhovnik, živel je zgledno, občeval je malo z ljudmi. Na desno oko je bil slep.

III.

Dekanat: Cerklje.

Župnije: 1. Cerklje.

Mihael Borštник (Borschnigg), župnik in dekan, doma v Rakitni preserske župnije, 53 let star, je bil v mašnika posvečen dne 5. aprila 1760. na naslov dveh kmetov pod gospostvom bistriškim. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot kurat in kaplan od 30. oktobra 1761 do 26. aprila 1764 v Preserjih, potem kot vikar v Velesovem do 30. januarja 1767, nato kot kaplan v Šenčurju pri Kranju do 30. oktobra 1779, od tedaj pa kot župnik v Cerkljah do svoje smrti dne 5. decembra 1801.

Jožef Petrič, kaplan, Cerkljanec iz Vasce, rojen 10. marca 1745, star 43 let, je bil v mašnika posvečen dne 28. maja 1768 na naslov dveh posestev ondrotnih kmetov. Bil je previden, moder mož, čvrstega zdravja, priden, dober govornik. Bogoslovne študije je dovršil v Ljubljani z dobrim uspehom. Služboval je v Spodnjem Tuhinju kot kurat in zgodnjik od 19. januarja 1769 skozi 3 leta, potem pa kot vikar v Velesovem 8 let do 7. septembra 1772, ko pride kaplanovat v Cerklje do l. 1802.; potem je župnikoval v Ljubnem do l. 1817., ko se preseli v pokoj na Spodnji Brnik, kjer je umrl 25. februarja 1820. Mož je praktičen, miren in trezen ter zgleden duhovnik, ogibajoč se družb, vnet za blagor ljudstva, ki ga spoštuje in ljubi.

Primož Smolè, kaplan, doma na Zgornjem Brniku cerkljanske župnije, star 34 let, je bil v mašnika posvečen dne 7. novembra 1779 na naslov treh kmetov pod velesalskim gospostvom; ima lepe zmožnosti, je trdnega zdravja in dober govornik, je jako učen, mnogo bere. Bogoslovne nauke je v Ljubljani dovršil. Prvo službo je imel v svoji rojstni župniji 2 leti kot kurat in župnikov vikar, potem je kaplanoval v Velesovem 3 leta in zdaj zopet v svoji rojstni župniji že 4. leto, v Kranju v l. 1788. - 1796., ko gre župnikovat v Križe pri Trziču do l. 1809., ko se preseli v pokoj na Spodnji Brnik, kjer je umrl 27. januarja 1814. Mož je zmeren, potrpežljiv, miroljuben, spodbudnega obnašanja, prijazen v občevanju, zgleden duhovnik, ki ga ljudstvo rado ima in spoštuje.

Jernej Dolenc (Dollenz), župnik v pokoju in kot kurat v Lahovičah cerkljanske župnije, da bere ob nedeljah in zapovedanih praznikih zjutraj sv. mašo in katehizira kot ekspozit. Doma je v Poljanah pri Škofji Loki, star 66 let, posvečen v mašnika l. 1747. Namizni naslov mu je odločil neki kmet iz loškega gospostva. Mož je sicer še duševno dober, a telesno oslabel, da ni več za pastirstvo. Svoje bogoslovne študije je vse v Ljubljani dovršil. Služboval je 3 leta v loškem gradu, 3 leta je kaplanoval v Velesovem, 13 let v Šenčurju. Župnikoval pa je v Cerkljah od l. 1767. do 1778. Odtedaj pa je vpokojen v Lahovičah živel do svoje smrti dne 20. avgusta 1795. Mož je bil miroljuben in zgleden duhovnik; duhovniki in ljudstvo so ga radi imeli.

Andrej Mausser, ekspozit pri Sv. Simonu in Judu na Spodnjem Berniku, cerkljanski podružnici, kjer izvršuje duhovno službo ob nedeljah in zapovedanih praznikih. Doma je iz Jurjeve vasi v šmihelski župniji pri Novem mestu, star 62 let, ter bil posvečen v mašnika dne 21. decembra 1751 na naslov dveh posestnikov na Štajerskem. Bil je še trden, jako bister in dober pridigar. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa dovršil v Zagrebu. Služboval je ves čas le v svoji ekspozituri ter bil l. 1778. tudi administrator cerkljanske župnije po resignaciji Jerneja Dolenca. Bil je zgleden, dober in priljubljen duhovnik. Umrl je ondi dne 24. februarja 1808.

Jakob Sajovic, ekspozit pri Sv. Matiju v Zalogu, cerkljanski podružnici, ki je določena za lokalijo, kjer izvršuje ob nedeljah in zapovedanih praznikih vso božjo službo na stroške občanov, kakor oni na Spodnjem Berniku. Doma je v Olševku šenčurske župnije, star 30 let, rojen dne 26. aprila 1758, posvečen v mašnika 20. septembra l. 1783. na naslov nekaterih kmetov. Mož je bil bistrumen, čvrst in zdrav, in se bode izvežbal še v dobrega govornika. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Služboval je le v cerkljanski župniji in na svoji ekspozituri. L. 1793. je že kaplanoval na Vrhnikih do l. 1807, ko pride za beneficiata v Olševku, svoj rojstni kraj, kjer je pa svetu zamrl dne 18. februarja 1830. Mož je bil miroljuben in ubogljiv in kot zgleden duhovnik ljudstvu priljubljen.

2. Št. Jurij pri Kranju.

Janez Hacin, župnik, doma v Češnjevku cerkljanske župnije, star 43 let, je bil v mašnika posvečen dne 20. maja 1769 na naslov velesalskega samostana. Telesno ni ravno krepak, pač pa je živahen in čil, govori prijetno in dobro ter ima najboljši značaj. Bogoslovne svoje študije je izvršil v Ljubljani in je vse-

stransko izobražen. Služboval je 2 leti kot vikar v Velesovem, kot kaplan v Cerkljah 11 let, in od l. 1782. dalje je župnikoval v Šenčurju, kjer je dočkal svojo zlato mašo ter ostavil svet dne 26. maja 1826. Povsod je živel prav pohvalno in zgledno; bil je gostoljuben in dobrovoljen ter zelo priljubljen.

Jožef Feichtinger, kaplan, Ločan, star 42 let, je bil v mašnika posvečen dne 24. avgusta 1769. Namizni naslov mu je odločil Ločan France Jugovec. Bil je dober govornik, krepkega zdravja in najboljših zmožnosti. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Služboval je 2 leti kot vikar v Velesovem in v Cerkljah, kot kaplan v Cerkljah 1 leto in od l. 1772. kaplanuje v Št. Jurju celih 17 let. Naposled je deloval v Loki, kjer je umrl dne 23. januarja 1823. Bil je darežljiv in zelo priljubljen ljudem, živel je prav zgledno.

Frančišek Šafar (Schaffer), kaplan, Kamničan, star 35 let, je bil v mašnika posvečen dne 15. decembra 1776 na naslov dveh kmetov. Bil je jako značajan mož, krepkega, debelega telesa in izvrsten govornik. Svoje bogoslovne študije je vse dovršil v Gorici in je jako temeljito izobražen. Služboval je 2 leti kot vikar v Kamniku in zdaj že od l. 1779. kot kaplan v Št. Jurju. L. 1800. ga že najdemo kot kuratnega beneficiata v Olševku, l. 1805. pa lokalista v Stranjah do l. 1813., povsod pohvalno. Živel je potem pod Šinkovem Turnom do 1818, v Zalogu 1 leto, v Radomljah, kjer je umrl 4. septembra 1820. Bil je zglednega življenja in modrega in ponižnega obnašanja povsod in zato vsem priljubljen.

Jakob Sperlič, beneficiat, Ločan, star 43 let, je bil v mašnika posvečen dne 20. maja 1769 na naslov spodnježelezniških fužin. Bil je počen, torej nesposoben za težavno službo, glas je bil tudi slaboten, zmožnosti pa dobre. Bogoslovne študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je 11 mesecev kot vikar v zatiškem okraju, kot kaplan velesalski 3 leta in 8 mesecev in 5 let v Šent Jurju kot beneficiat, kjer je umrl dne 12. novembra 1805. Bil je zmeren, priljuden, zglednega obnašanja in zato so ga ljudje radi imeli.

3. Komenda.

Anton Malič (Mallitsch), župnik pri Sv. Petru, Ločan, star 58 let, je bil v mašnika posvečen l. 1755. na naslov klariškega samostana v Loki. Bil je dobrega značaja in krepkega telesa ter dober govornik. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je v Loki 13 let kot katehet, v Komendi 17 let kot kaplan in od l. 1785. kot župnik do l. 1799., ko se aprila meseca preseli v Zalog v pokoj in ondi umrje 10. avgusta 1801. Mož je bil gostoljuben, prijazen, dobrotljiv,

lepega obnašanja, povsod priljubljen, zgleden duhovnik.

Jurij Miklavčič, kaplan, doma v Zalem logu, rojen 27. marca 1756, star 32 let, je bil v mašnika posvečen 9. junija 1781 na naslov štirih kmetov pod loškimi gospostvom. Imel je izvrstne zmožnosti, žal, da je bil slaboten, bolehen, a vendar prijeten pridigar. Bogoslovje je pričel v Celovcu, nadaljeval v Admontu, dovršil pa v Gorici. Mož je bil zelo priden in učen. Služboval je sprva od 22. septembra 1781 v Zalem logu kot subsidiarij, potem kot zgodnjik v Kamniku in od 20. avgusta 1787 dalje kot kaplan v Komendi. L. 1789. je bil že stolni vikar v Ljubljani, l. 1813. pa stopil v pokoj, kjer je umrl dne 23. februarja 1829. Bil je zgleden duhovnik, goreč spovednik, do revežev dobrotljiv, povsod priljubljen.

Jožef Tomelli, Glavarjev beneficiat, doma v komendski župniji, star 41 let, je bil v mašnika posvečen 1769 na naslov gospostva „Landspreis“. Bil je jako zmožen, dober govornik, le zdravja je bil slabotnega. Bogoslovje je študiral v Ljubljani, v Gorici in v Gradcu. Služboval je kot notar novomeškega arhidiaconata, od l. 1777. pa je bil beneficiat. Bil je jako goreč in dober ter zgleden duhovnik. V obnašanju spodbuden, prijazen, gostoljuben mož je bil revežem dober, usmiljen in zato tudi vsem drag in ljub. — Umrl je ondi čez 50 let star dne 9. avgusta 1797.

Jakob Strupi, penzionist, stanujoč v komendski vasi „Moste“, doma v cerkljanski župniji, star 61 let, je bil v mašnika posvečen l. 1755. na naslov dveh cerkljanskih kmetov. Bil je nadarjen človek, za pastirstvo vsled starosti sicer nesposoben, a dober katehet in pridigar. Svoje bogoslovne nauke je izvršil v Ljubljani. Služboval je 9 let kot vikar v Cerkljah, kot subsidiarij v Kamniku 4 leta, na Trebelnem in v Kostanjevici 5 let in kot kaplan v Komendi 15 let in zdaj v pokoji kot navadni duhovnik. Bil je tihega, potrpežljivega, ponižnega obnašanja, zato je bil ljudem drag. Živel je prav zgledno.

4. Velesovo.

Jožef Rahne, župnik, doma iz Vogelj v šenčurski župniji, 39 let star, je bil v mašnika posvečen 14. marca 1772 na naslov velesalskega samostana, zdaj gospostva. Bil je jako nadarjen človek, čvrstejšega zdravja in izvrsten pridigar. Svoje bogoslovne nauke, katere še pridno izpopolnjuje, je dovršil v Ljubljani. Služboval je izprva 4 leta kot subsidiarij v Velesovem, kjer je nadaljnjih 6 let bil kaplan, potem kaplanoval 2 leti v Cerkljah in od l. 1784. župnikuje tu. Bil je jako

goreč in zgleden duhovnik, zmeren, dobrotljiv mož, poln ljubezni do bližnjega zlasti do revežev. Ljudstvo ga je imelo prisrčno rado. Bil je brez madeža in napak. Umrli je ondi dne 21. aprila 1819.

Tomaz Pokljucar, vodja in spovednik velesalskih dominikank, kar jih je po razpustu samostana še ostalo, doma v Gorjah, star 58 let, je bil v mašnika posvečen l. 1756. na naslov štirih podložnikov blejskega gospostva. Bil je zdravega razuma in dober mož, le bolehal je že in zob ni imel, zato ni pridigoval. Bogoslovne študije, katere je še vedno izpopolnjeval z berilom, je dovršil v Ljubljani prav temeljito. Služboval je v Mekinjah kot oficiator samostanske cerkve prav skrbno in bil tudi administrator mekinjske župnije in skozi deset let tudi izredni nunski spovednik, tedaj vsega skupaj 23 let. Slednjič pa je bil po c. k. dekretu nastavljen za vodjo velesalskih dominikank l. 1782, kjer je medtem oskrboval 2 leti tudi velesalsko župnijo. Umrli je ondi dne 10. aprila 1814. Bil je blag in zgleden duhovnik.

Sebastijan Grienthal, deficient, živeč v velesalskem samostanu, doma od Križa v komendski župniji, star 53 let, je bil v mašnika posvečen na naslov velesalskega samostana, zdaj katedralnega gospostva, dne 4. januarja 1761. Mož je zdravega razuma in dober pridigar, žal, da ga putika hudo muči. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 13 let kot subsidiarij v lhanu, in zdaj ga žive že od l. 1776. v velesalskem samostanu. Ljudje ga imajo radi, je prijazen mož in zgleden duhovnik. Umrli je ondi dne 19. julija 1795.

Lokalije: 1. Olševk.

Jernej Karžišnik (Carschishnig), beneficiat ekspozit, doma v Poljanah nad Škofjo Loko, star 67 let, je bil v mašnika posvečen l. 1749. na naslov barona pl. Codelli iz Gorice. Mož je bil dobrega značaja in še dokaj trden in ne slab govornik. Bogoslovne študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je izprva nekaj časa doma v Poljanah, potem v Velesovem, v Cerkljah kot kaplan ter tudi v Št. Jurju skupaj 15 let, naposled kot beneficiat v Olševku od l. 1770. dalje do svoje smrti dne 21. marca 1798, torej 27 let. Bil je mož molitve, pobožen in zgleden duhovnik, katerega so ljudje radi imeli.

2. Št. Urška Gora.

Matevž Bastijančič, provizor nameravane ekspoziture sv. Urha na Gori, doma v Mešačah mošenjske župnije, star 39 let, je bil v mašnika posvečen dne 12. decembra 1773 na naslov kroparskih

fužin. Bil je majhne postave, zdrav in razumen ter dober govornik. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Gradcu. Služboval je kot subsidiarij v Gorjah l. 1778., na Vrhnikih, na Lipoglavu, pri Sv. Joštu nad Kranjem, v Moravčah, kot kaplan v Preserjih poldrugo leto. Meseca junija 1787 je napravil konkurz in dne 6. maja 1788 je prišel kot lokalist na Št. Urško Goro, kot naslednik bolnega Janeza Faber, a le za kratek čas. Potem je kaplanoval v Cerkljah v l. 1789.—1791., v Selcih do 1792., v Kamniku do 1794., suspendiran je živel l. 1797. v Ljubnem. Kaplanoval je v Šenčurju v l. 1798.—1804. Mož je bil ponižen, ljudem priljubljen, zgleden, dober duhovnik izprva. Od l. 1805. dalje je živel v Kamni gorici kot kurat, svetu zamrl pa je na Dobravi, 3. marca 1812.

Janez Faber, je bil trideset let ekspozit na Št. Urški Gori, kjer se ima lokalija ustanoviti; dober, zgleden duhovnik je bil meseca februarja 1788 od kapi zadet in nesposoben za pastirstvo. Usmilil se ga je iz ljubezni in dobrote in prijaznosti komendski beneficiat Jožef Tomelli ter ga vzel k sebi v stanovanje. Leži v postelji, godi se mu slabo in ni upati, da bi še kdaj okreval, zlasti, ker je že 67 let star. Posvečen je bil na naslov nekega kmeta, ki ga ne more zdaj preskrbovati, zato naj bi se mu preskrbela poštna pokojnina z ozirom na njegovo poprejšnjo službo. K sreči je začetkom l. 1789. že umrl.

3. Tunice (Tainiz).

Andrej Pogačnik, razžupnik, provizor določene, a ne še popolnoma uravnane lokalije sv. Ane v komendski župniji, doma v Št. Jerneju na Dolenjskem, star 49 let, je bil v mašnika posvečen dne 5. marca 1765 na naslov gospostva „Presseg“ na Dolenjskem. On je nadarjen človek krepkega zdravja, močan, izvrsten in goreč pridigar. Bogoslovne nauke svoje je dovršil v Ljubljani. Služboval je izprva kot subsidiarij v Kamniku, l. 1766. kot kaplan v Spodnjem Tuhinju, odkoder pride še istega leta zopet v Kamnik kaplanoval. L. 1773. gre župnikovat v Komendo do l. 1784., ko zapusti službo in živi ob svojem. Naposled vendar l. 1786. napravi konkurz in dne 23. avgusta 1787 je bil zopet poslan v pastirstvo v Tunice, kjer je moral vsled pomanjkanja kongrue živeti ob svojem. Mož je bil spodbudnega obnašanja, velikodušen, mil in prijazen in zato ljudem zelo dopadljiv, živel je zgledno ter tudi ondi umrl 7. aprila 1807.

4. Primskovo pri Kranju.

Tukaj takrat še ni bilo ekspoziture in ne duhovnika.

IV.

Dekanat: Kamnik.**Župnije: 1. Kamnik.**

Gašper Branka, nadžupnik in dekan, rojen v graščini Dragomelj „Drogembl“ v župniji mengeški, star 53 let, je bil v mašnika posvečen l. 1759. v Gradcu na naslov patrimonija; tam je dovršil tudi vse bogoslovne nauke z vsemi preizkušnjami in očitnimi razpravami z odliko ter dosegel stopinjo: „Ss. Theologiae Baccalaureus Formatus“. Služboval je izprva 13 let v mengeški župniji kot vikar in kot drugi in prvi kaplan, potem pa je župnikoval 8 let in pol v Selcih (18. marca 1777—1785) in od tedaj v Kamniku do 19. aprila l. 1808., ko je svetu zamrl.

Anton Fegec, prvi kaplan, doma v Ajdovščini na Vipavskem, star 42 let, rojen l. 1746., je bil posvečen v mašnika l. 1765. na naslov napominane občine v Gorici. Bil je krepke postave, zdravega razuma in še dosti dober govornik. Bogoslovne nauke je dovršil deloma v Ljubljani, deloma v Gorici. Služboval je izprva 5 let v Beljaku na Koroškem, v Kamniku pa 2 leti kot subsidiarij in 12 let kot kaplan. Živel je zgledno, bil je prijazen in ponižen, do svojih predstojnikov se je vselej spoštljivo obnašal, ljudje so ga radi imeli.

Jošt de Garzoni, drugi kaplan, doma na Javorniku koroškobelanske župnije, star 34 let, je bil v mašnika posvečen v Ljubljani 1775 na naslov rudnikov barona Zoisa. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani in se še potem rad pečal z vedami. Služboval pa je v Ljubljani v mestu, v Gornjem gradu, pri Sv. Ksaveriju na Stražah, potem 6 let pri Sv. Petru v Ljubljani kot Schillingov beneficiat, 3 leta v nadžupniji Novi cerkvi na Štajerskem in od l. 1788. v Kamniku. Od tam gre župnikovat naslednje leto v Kamno gorico, kjer ostane 30 let ter umrje za jetiko dne 30. septembra 1819. Napravil je župnijski konkurz na Štajerskem v vseh predmetih s prvim redom. Bil je značajan mož in zgleden duhovnik ter povsod pohvaljen.

Matija Tomažič (Thomasitsh), subsidiarij in zgodnjik, doma v Vipavi, star 30 let, je bil v mašnika posvečen l. 1786 na naslov c. kr. graškega seminarija v Gradcu. Bil je blag mož, krepkega telesa in tudi še dosti dober pridigar. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Gradcu, kjer je izprva služboval kot semeniščnik in l. 1787. prišel v Kamnik. Bil je veselega temperamenta, skrben in natančen v svojih dolžnostih, pa nekoliko bolj sam svoj. Ljudje so ga radi imeli.

Anton Lauriha, beneficiat, doma v Dobu, star 40 let, je bil v mašnika posvečen v Ljubljani

l. 1774. na naslov kmečkih posestev v Dobu, ki so neposredno podložna vojvodstvu Kranjske (ducatui Carnioliae). Bil je mož lepih zmožnosti in dovolj zdrav. Bogoslovje je dovršil deloma v Ljubljani, deloma v Gradcu. Službuje že 12 let kot Rasprov beneficiat. V boleznih dekanovi ga je on zastopal v šolskih in dekanatskih zadevah. Umril je ondi dne 12. marca l. 1815. Obnašal se je svojemu stanu primerno, ljudje so ga radi imeli, živel je zgledno.

Frančišek Hackoffer, zlatomašnik, pensionist, doma v Ljubljani, star 76 let, je bil v mašnika posvečen l. 1737. v Ljubljani, kjer je dovršil tudi bogoslovne nauke, na naslov navadnega beneficija sv. Mihaela v Kamniku, ki ga oddaja grof Paradaiser. Služboval je 10 let v Novem mestu in zdaj je že mnogo let izven pastirstva kot Paradaiserjev beneficiat. Živel je zgledno, svojemu stanu primerno

Jožef Anton de Hohenwarth, zlatomašnik v pokoju, star 77 let, je bil doma v graščini „Unterperau“ pri Kamniku, porojen dne 18. februarja l. 1711. ter bil v mašnika posvečen v Ljubljani l. 1734. na naslov lastnega patrimonija. Bogoslovne nauke je v Gradcu dovršil. Rad je prebiral dnhovne knjige in znanstveno berilo. Služboval je mnogo let v kamniškem okraju, naposled je župnikoval od l. 1741. do 1751. v Motniku (Metnicii) na Štajerskem. Živel je prav zgledno in se obnašal spodbudno in primerno svojemu stanu. Umril je dne 16. septembra 1795 v Krškem.

Simon Tschankel, navadni duhovnik v pokoju, star 76 let, doma v Št. Jurju pri Kranju, je bil v mašnika posvečen na naslov mestne občine tržiške leta 1742. v Vidmu na Beneškem. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval pa je kot novomeški vikar devet let, v Tunicah komenske župnije kot kurat 12 let in 7 let v Kamniku, potem pa v pokoju. Živel je svojemu stanu primerno, zgledno, brez graje.

Jožef Pancer, navadni duhovnik v pokoju, Kamničan, star 64 let, je bil v mašnika posvečen na naslov iškega gospostva l. 1750. v Gorici. Dovršil pa je svoje bogoslovne nauke v Ljubljani. Služboval je 11 let v kamniškem okraju, 3 leta pa v Tinjah na Štajerskem kot kaplan. Živel je svojemu stanu primerno. Umril pa je dne 9. maja 1801, star 77 let.

Ignacij de Portico, navadni duhovnik, star 48 let, rojen v graščini „Preittenau“ na Dolenjskem, je bil v mašnika posvečen v Gorici, kjer je deloma dovršil svoje bogoslovne nauke, deloma pa v Ljubljani, l. 1763., in sicer dispenciran glede 14 mesecev nedoletnosti, na naslov lastnega patrimonija. Bil je jako razumen mož, a žal, da zelo slabega zdravja. Prišel je v Kamnik l. 1787., da zrak izpremeni ter si okrepča zdravje.

Živel je največ v Kamniku, včasih pa tudi drugod: v Zalogu l. 1802. - 1808. in 1815. Služboval je precej po ordinaciji kot pomočnik v vinogradu Gospodovem, potem je župnikoval v Valti vasi 2 leti, nato je 4 leta zopet pomagal v zatiškem okraju in zdaj je brez službe. Obnašal se je pohvalno, živel zgledno, brez graje. Umril je naposled v Ljubljani v frančiškanski župniji, star 80 let, dne 21. marca 1819 v pokoju.

Štefan Terpin, navadni duhovnik, star 29 let, rojen v Ločniku na Goriškem v Sv. Florijana soseski, je bil v mašnika posvečen na naslov omenjene občine l. 1785. v Polji na Beneškem. Bil je bolj trde narave, čvrstega telesa in lepega zglednega obnašanja. Prebival je skupno z Ignacijem de Portico v eni hiši ter se pripravljaj za dušno pastirstvo. Slovenskega jezika je bil že toliko zmožen, da je v adventnem času mogel po podružnicah katehizirati. — Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Gradcu in na Dunaju ter še rad prebiral knjige. Kot lokalist na Vrhu se je l. 1812. vrnil nazaj v videmsko škofijo.

P. Anton Žigon (Shigan), razpavlinec, navadni duhovnik v pokoju, Kamničan, star 65 let, je bil l. 1747. v Poreču v mašnika posvečen na samostanski naslov. Dovršil je svoje bogoslovne in druge nauke v Istriji. Dušno pastirstvo je 41 let izvrševal deloma kot menih, deloma pa meniški prijor in zdaj je v pokoju. Živel je prav spodbudno, brez graje. Umril pa je v Ljubljani dne 25. julija 1793.

2. Nevlje.

Anton Cergol (Zergoll), župnik, star 62 let, doma v Kamniku, je bil v mašnika posvečen v Gorici l. 1750. na naslov Lamenhabijanove hiše v Ljubljani. Dal ga mu je baron France pl. Raigersfeld že 18. avgusta 1748. Mož je bil jako zmožen, pri tej starosti še dosti čvrst in izvrsten govornik. Bogoslovje, skolastično, je študiral v Dunajskem Novem mestu pol leta, ostalo pa je dovršil v Ljubljani. Služboval je 10 let kot kaplan v Kamniku in 3 leta kot župnikov vikar v Špitaliču, potem pa je župnikoval v Nevljah do svoje smrti dne 15. marca 1793, torej celih 28 let. Bil je jako goreč, zgleden, skrben v svojem poklicu in svet duhovnik. Ljudstvo ga je zelo rado imelo, bil je brez napak.

Jožef Mayer, kaplan, star 42 let, doma iz Št. Jurja pri Kranju, je bil v mašnika posvečen v Gorici l. 1772. na naslov nekega šenčurskemu župnišču podložnega kmečkega posestva. Bil je čvrstega telesa in še dosti dober pridigar srednje zmožnosti. Bogoslovne nauke je v Ljubljani dovršil. Služboval je v

Cerkljah kot subsidiarij, v Kamniku, v Spodnjem Tuhinju, skupaj celih 11 let ter že 5 let v Nevljah. L. 1793. je kaplanoval v Veliki Dolini, l. 1796. je bil vikar v Cerkljah pri Krškem na Dolenjskem, kjer je ostavil svet dne 21. januarja 1798. Obnašal se je prostodušno, bil je ubogljiv in vesten v svojem poklicu, ljudje so ga radi imeli.

3. Spodnji Tuhinj.

Dizmar Irlich, župnik, star 65 let, doma iz Kamnika, je bil na naslov kamniške mestne občine v mašnika posvečen v Vidmu na Beneškem leta 1748. Zmožnosti njegove so velike, govornik izvrsten in pri tej starosti še dovolj čvrst. Moralko in cerkveno pravo je v Ljubljani študiral, skolastično bogoslovje pa na Dunaju in še rad prebira znanstvene knjige. Služboval je 3 leta kot subsidiarij v Spodnjem Tuhinju ter v Nevljah in potem kot kaplan zopet 3 leta na obeh krajih, nato je bil 18 let kot župnijski vikar v Špitaliču, potem 3 leta kot beneficiat v Spodnjem Tuhinju, kjer je l. 1783. postal župnik. Bil je goreč in zgleden duhovnik, vesten v svojem poklicu, ljudje so ga radi imeli. Bil je čudovito svet mož.

Frančišek Alvean, prvi kaplan, star 28 let, rojen v mestu Gorici, je bil v Trstu v mašnika posvečen l. 1785. na naslov lastnega patrimonija. Bil je dober in zmožen govornik, telesnih močij pa srednjih. Hermenevtiko, cerkveno zgodovino in patrologijo je študiral v Gradcu, moralko in dogmatiko v Gorici, cerkveno pravo in pastoralko pa zopet v Gradcu. Rad se je pečal z vedo. Kaplanoval je 10 let v Idriji in od svečnice l. 1788. v Tuhinju. L. 1793. je bil župnikov vikar na Doleh. Bil je pohvalnega obnašanja, ljudstvu drag, zelo priden v svojem poklicu ter goreč in zgleden duhovnik. Bil je kratkoviden.

Anton Kratner, zgodnjik in substitut, Ločan, star 36 let, je bil v Gorici v mašnika posvečen l. 1777. na naslov kmečkih posestev v Brodeh pod loškimi gospostvom. Ima lepe zmožnosti. krepko, zdravo telo in je dober govornik. Bogoslovje je dovršil deloma v Ljubljani, deloma pa v Gorici in se še bavi z vedami. Služboval je na raznih krajih na Gorenjskem kot subsidiarij in pomočnik 4 $\frac{1}{2}$ leta, in — v Spodnjem Tuhinju že tudi 3 $\frac{1}{2}$ leta. Rad občuje s kmeti, je bolj samovoljen nasproti svojim predstojnikom. Ljudstvo ga ima rado, živel je zgledno in je natančen v svojem poklicu. Leta 1791.—1795. je kaplanoval v Sv. Križu pri Slatini. (Dalje.)

Vsebinska: *šematizem duhovnikov in duhovnij v ljubljanski nadškofiji l. 1788.*